

Czwartek, 24 maja 2007 r.

12. uważa, że CITES może w najlepszy sposób przyczynić się do poprawy warunków bytowych ubogich poprzez zapewnienie realizacji i egzekwowania Konwencji oraz zapobieganie nieregulowanemu i nielegalnemu handlowi, dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do wycofania dok. 14 zatytułowanego „CITES a źródła utrzymania” na 14. Konferencję Stron Konwencji;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia międzynarodowej współpracy w zakresie realizacji konwencji CITES poprzez rozwijanie strategii zawierającej określone priorytety ułatwiające jej realizację oraz udzielanie dodatkowych zachęt i wsparcia finansowego — zwłaszcza na potrzeby szkoleń i pomocy technicznej w zakresie identyfikacji gatunków i środków wykonawczych;
14. przypomina, że Unia Europejska jest jednym z największych rynków nielegalnego handlu dzikimi gatunkami oraz że przestrzeganie prawa różni się w poszczególnych państwach członkowskich, wzywa też Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia koordynacji starań na rzecz egzekwowania przepisów UE w zakresie handlu dziką przyrodą;
15. wzywa strony konwencji CITES, które jeszcze tego nie uczyniły do jak najszybszego ratyfikowania poprawki z Gaborone, tak aby Wspólnota Europejska mogła stać się stroną tej Konwencji;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, stronom konwencji CITES oraz Sekretariatowi CITES.

P6_TA(2007)0212

Strategia innowacyjna

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie wykorzystania wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE (2006/2274(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE” (COM(2006)0502),
- uwzględniając komunikat Komisji „Inwestowanie w badania naukowe: plan działania dla Europy” (COM(2003)0226),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: badania naukowe i innowacje jako inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólna koncepcja” (COM(2005)0488) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze służb Komisji (SEC(2005)1253 i SEC(2005)1289),
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 20 stycznia 2006 r. dotyczące badań i rozwoju oraz innowacji przedstawione przez niezależną grupę ekspertów mianowaną w związku ze szczytem w Hampton Court, który odbył się dnia 27 października 2005 r., zatytułowane „Tworzenie innowacyjnej Europy” (tzw. sprawozdanie „Aho”),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji ze szczytu Rady UE w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r., gdzie postanowiono uczynić Unię najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką na świecie opartą na wiedzy, oraz konkluzje prezydencji ze szczytu Rady UE w Brukseli w dniach 22-23 marca 2005 r., i 23-24 marca 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje z 2769 spotkania Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej zatytułowany „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia — nowy początek strategii lizbońskiej” (COM(2005)0024),

Czwartek, 24 maja 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wspólne działania na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólnotowy program lizboński” (COM(2005)0330),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: Finansowanie rozwoju MŚP — tworzenie europejskiej wartości dodanej” (COM(2006)0349),
- uwzględniając krajowe programy reform przedstawione przez państwa członkowskie, sprawozdania państw członkowskich z jesieni 2006 r. w sprawie realizacji ich krajowych programów reform, a także ocenę wdrożenia tychże programów przez Komisję w jej rocznym sprawozdaniu z postępu prac (COM(2006)0816),
- uwzględniając zalecenie Rady 2005/601/WE z dnia 12 lipca 2005 r. sprawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty (2005-2008) ⁽¹⁾ i decyzję Rady 2005/600/WE z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wytycznych dla polityk zatrudnienia państw członkowskich ⁽²⁾, które razem tworzą „Zintegrowane wytyczne na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”,
- uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽³⁾ (7PR),
- uwzględniając decyzję nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007-2013) ⁽⁴⁾ (CIP),
- uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instytut Technologii (COM(2006)0604),
- uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Rady w sprawie wspólnotowego patentu (COM(2000)0412), oraz jego tekst zmieniony przez Prezydencję,
- uwzględniając wspólnotowe ramy dotyczące pomocy państwa na rzecz badań, rozwoju i innowacji ⁽⁵⁾, oraz komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku bardziej skutecznego stosowania zachęt podatkowych na rzecz badań i rozwoju” (COM(2006)0728),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „European Competitiveness Report 2006” (SEC(2006)1467) oraz komunikat Komisji zatytułowany „Reformy gospodarcze i konkurencyjność: główne przesłania sprawozdania na temat europejskiej konkurencyjności w 2006 r.” (COM(2006)0697),
- uwzględniając „Zestawienie dotyczące europejskiej innowacyjności za 2006 r.”, które jasno wykazuje, że Stany Zjednoczone i Japonia nadal wyprzedzają UE w tej dziedzinie,
- uwzględniając dokument „Nauka, technologia i przemysł w krajach OECD: przegląd 2006”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie realizacji wspólnotowego programu lizbońskiego: badania naukowe i innowacje jako inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólna koncepcja ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. w sprawie przyszłej polityki patentowej w Europie ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie wkładu w dotyczącą strategii lizbońskiej debatę w ramach wiosennego szczytu Rady Europejskiej 2006 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, str. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, str. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 323 z 30.12.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0301.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0416.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 321.

Czwartek, 24 maja 2007 r.

- uwzględniając sprawozdanie grupy eksperckiej z lipca 2004 r. zatytułowane „Poprawa instytucji w celu transferu technologii z sektora nauki do przedsiębiorstw”,
 - uwzględniając opinię własnej inicjatywy Europejskiego Komitetu Ekonomicznego i Socjalnego zatytułowaną „Inwestowanie w wiedzę i innowacje (Strategia Lizbońska)”, raport informacyjny (CESE 40/2007, INT/325),
 - uwzględniając inicjatywę i2010, a w szczególności komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania na rzecz administracji elektronicznej w ramach inicjatywy i2010: przyspieszenie wprowadzania elektronicznych usług administracji publicznej w Europie z korzyścią dla wszystkich” (COM(2006)0173),
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji w sprawie innowacji w usługach z listopada 2006 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie wkładu przyszłej polityki regionalnej w innowacyjne zdolności UE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Prawnej (A6-0159/2007),
- A. mając na uwadze stan realizacji strategii lizbońskiej, a w związku z tym potrzebę bardziej wszechstronnej strategii innowacyjnej wobec globalnej konkurencji,
- B. mając na uwadze, że różnicowanie poprzez innowacyjność to jedna z dróg, jakimi może pójść UE, by podjąć wyzwania globalizacji,
- C. mając na uwadze, że należy podkreślić zarówno wykorzystywanie osiągnięć akademickich, w szczególności przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), jak i dostępność wyników badań naukowych, szczególnie dla innowacji o znaczeniu społecznym oraz mając na uwadze, że należy rozwiązać kwestię koncentracji platform innowacyjności pod względem geograficznym, tak aby wykorzystać umiejętności i różnorodność oferowane przez różne regiony UE,
- D. mając na uwadze fakt, że znaczna wiedza specjalistyczna zgromadzona w ośrodkach naukowych UE nie jest wystarczająco wykorzystana,
- E. mając na uwadze, że sytuacja w dziedzinie wspierania innowacji nie charakteryzuje się konkurencyjnością i brak jest przejrzystych i sprawiedliwych warunków dla wszystkich podmiotów prowadzących innowacyjne działania, w tym małych innowacyjnych przedsiębiorstw i ośrodków innowacji technologicznej,
- F. mając na uwadze, że samo przyjęte podejście do wspierania innowacyjności, obejmujące inicjatywy technologiczne powodowane przez popyt, jest niewystarczające i wymaga jednoczesnego promowania dogodnych warunków rynkowych, celem stworzenia otoczenia regulacyjnego sprzyjającego innowacyjności,
- G. mając na uwadze, że dobre funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierane przez nową dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾, prowadzi do stworzenia warunków sprzyjających innowacyjności poprzez podwyższoną konkurencyjność na większym i bardziej stabilnym obszarze gospodarczym, przyciągając więcej inwestycji i promując mobilność pracowników,
- H. mając na uwadze, że bariery utrudniające ruch towarów, usług i siły roboczej są nadal obecne na wspólnym rynku, co uniemożliwia europejskim przedsiębiorstwom osiągnięcie skali niezbędnej do czerpania zysków z inwestycji w badania i innowacje,
- I. mając na uwadze fakt, że podstawowym celem innowacyjności jest wzrost konkurencyjności oraz poprawa jakości życia obywateli UE,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0184.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Czwartek, 24 maja 2007 r.

- J. mając na uwadze, że zasada doskonałości, której stosowanie jest właściwe głównie przy wspieraniu priorytetowych badań naukowych, utrudnia zdrową konkurencję w obszarze wspierania innowacji i uniemożliwia małym podmiotom (innowacyjnym przedsiębiorstwom, ośrodkom technologicznym i innowacji, ośrodkom badawczym) dostęp do programów wsparcia,
 - K. mając na uwadze, że innowacje umożliwiają utrzymanie tradycyjnych sektorów,
 - L. mając na uwadze rolę innowacyjności w kształtowaniu modeli socjalnych krajów członkowskich,
 - M. mając na uwadze, że innowacje mogą przyczynić się do integracji pewnych grup społecznych, na przykład osób niepełnosprawnych,
 - N. mając na uwadze fakt, iż towary, usługi i procesy stanowią słabo wykorzystany potencjał innowacyjny UE,
 - O. mając na uwadze potrzebę instytucjonalnego wsparcia procesu zarządzania wiedzą o innowacjach i prawach autorskich,
 - P. mając na uwadze finansowanie polityki innowacyjnej oraz zwiększenie w niej udziału zamówień publicznych i partnerstwa prywatno-publicznego,
 - Q. mając na uwadze, że warunkiem innowacyjności jest edukacja, w tym edukacja interdyscyplinarna, obejmująca obszary na styku tradycyjnych dziedzin oraz mając na uwadze, że innowacyjność powinna stać się integralną częścią programów edukacyjnych na wszystkich poziomach nauczania,
 - R. mając na uwadze, że kształcenie ustawiczne, może przyczynić się do rozszerzenia wiedzy o innowacjach, i że promocja społeczeństwa informacyjnego przeciwdziała marginalizacji na rynku pracy,
 - S. mając na uwadze, że źródłem innowacyjności może być kreowanie europejskich standardów i norm jakości na wczesnym etapie rozwoju nowoczesnych produktów i usług,
 - T. mając na uwadze, że 7PR powinien kształtować wzmocnioną i rozszerzoną Europejską Przestrzeń Badawczą skoncentrowaną na konkretnych zadaniach celowych,
 - U. mając na uwadze, że definicja innowacji zawarta w podręczniku Oslo (OECD) jest szeroko interpretowana oraz że staje się definicją standardowo używaną w instytucjach Wspólnoty;
1. przychyliła się do propozycji Komisji dotyczącej nowej inicjatywy pionierskich rynków, mającej na celu wprowadzenie do obrotu innowacyjnych produktów i usług w dziedzinach, w których UE może stać się liderem światowym; jest zdania, że nową pilotażową inicjatywę rynkową, która powinna się koncentrować przede wszystkim na tworzeniu i wprowadzaniu na rynek nowych innowacyjnych produktów i usług, należy podjąć głównie w dziedzinach, w których istnieje potencjalnie wysoki popyt, dbając jednocześnie o uwzględnienie słabiej rozwiniętych regionów;
 2. przypomina, że podczas opracowywania polityk wsparcia innowacji należy wziąć pod uwagę poszerzoną definicję innowacji, w celu uwzględnienia zarówno sektora usług, w tym działalności turystycznej, jak i innowacji nietechnologicznych — czyli innowacyjnej działalności w zakresie marketingu i zarządzania; w pełni popiera konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2006 r., w których Rada zwróciła się do Komisji o przygotowanie wytycznych politycznych dotyczących innowacji w obszarze usług i innowacji nietechnologicznych, oraz zwraca się do Komisji o konsultowanie podczas prac w szczególności organizacji reprezentujących małe przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze;
 3. zauważa, że choć MŚP, klastry i współpraca między organizacjami mają szczególną rolę do odegrania w tworzeniu i wdrażaniu innowacyjnych rozwiązań, w tym w sektorach technologii mniej zaawansowanych, brak jest systematycznego wsparcia publicznego o przejrzystych zasadach; niemniej jednak przyjmuje z zadowoleniem nowe ramy dotyczące pomocy państwa na rzecz badań, rozwoju i innowacji zawierające wykaz specjalnych środków wspierających innowacyjne działania MŚP;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

4. wzywa państwa członkowskie do ożywienia europejskich przedsiębiorstw i ich potencjału innowacyjnego poprzez zmniejszenie biurokracji, co podniesie jakość stanowionego prawa, zmniejszając obciążenie administracyjne; stanowczo jest zdania, że poprawa otoczenia regulacyjnego, w szczególności zlikwidowanie nadmiernego obciążenia regulacyjnego MŚP, doprowadzi do stworzenia sprzyjających warunków rynkowych i pomoże we wprowadzeniu nowych innowacyjnych produktów i usług na wiodące rynki, oraz że spowoduje wzrost zaufania konsumentów, a także sprzyjać będzie inicjatywom takim jak proponowany program Eurostars;
5. przyjmuje z zadowoleniem uruchomienie rozszerzonej strategii innowacji dla małych przedsiębiorstw i dla mikroprzedsiębiorstw, których potencjał innowacyjny, zwłaszcza jeśli chodzi o małe— i średniozaawansowane technologie i innowacje nietechnologiczne, nie jest obecnie wystarczająco uznawany i wykorzystywany; ubolewa jednak nad faktem, że ww. komunikat Komisji w sprawie wykorzystania wiedzy w praktyce nie proponuje środków operacyjnych, jakie miałyby im zostać przeznaczone; zwraca się w związku z tym do Komisji i Rady o uwzględnienie specyfiki i potrzeb tych przedsiębiorstw w dziesięciu priorytetach rozszerzonej strategii innowacji i zaleca Komisji, aby wraz z reprezentującymi je organizacjami przedłożyła Parlamentowi i Radzie szczegółowy program rozwoju szeroko pojętych innowacji w tych przedsiębiorstwach, niezależnie od ich obszaru działalności;
6. podkreśla znaczenie nauki, technologii i innowacji w edukacji i kulturze; podkreśla potrzebę wprowadzenia do programu szkolnictwa zajęć i inicjatyw mających na celu przyciągnięcie młodzieży do nauki i innowacji; jest zdania, że jakość i ilość kursów kształcenia ustawicznego musi ulec poprawie i zwiększeniu oraz że należy zachęcać do korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) w celu stworzenia społeczeństwa opartego na wiedzy, co przyniesie korzyści europejskim innowacjom;
7. zaleca, aby Komisja i państwa członkowskie rozważyły utworzenie prawdziwie europejskiego systemu dalszej edukacji, który pomógłby w budowaniu silniejszego europejskiego rynku pracy;
8. uważa, że potrzebne są odpowiednie środki na szczeblu wspólnotowym, regionalnym i lokalnym w celu zwiększenia liczby absolwentów uczelni wyższych, zwłaszcza kobiet, na kierunkach naukowych, inżynierskich i technicznych oraz w zakresie badań podstawowych poprzez wykorzystanie szczegółowego programu „Ludzie” w ramach 7PR, udzielanie stypendiów, przyznawanie nagród i stwarzanie innych zachęt, a także zachęcając kobiety — poprzez projekty doradcze oraz inne formy wsparcia — do zakładania innowacyjnych przedsiębiorstw;
9. postuluje tworzenie infrastruktury technologicznej i naukowej, niezbędnej do kreowania innowacji przy już istniejących centrach edukacyjnych tak, aby zapewnić możliwość rozwoju ośrodków badawczych; przypomina o znaczeniu finansowania wysokiej jakości infrastruktury fizycznej i technologicznej, aby przyciągnąć inwestycje i ułatwić zawodową mobilność;
10. podkreśla, że innowacyjne procesy wymagają odpowiedniej organizacji terytorialnej, wraz z utworzeniem nowych modeli relacji między przedsiębiorstwami, ośrodkami badań, uniwersytetami (takie jak klastry, okręgi i platformy) i zwraca uwagę na pozytywny wpływ, jaki innowacje mogą mieć na procesy organizacyjne; zwraca się do państw członkowskich o wykorzystywanie funduszy strukturalnych do budowania nowej i wzmocnienia istniejącej infrastruktury technicznej służącej rozwojowi innowacji, w postaci ośrodków innowacji, inkubatorów technologii i ośrodków badawczo-rozwojowych w regionach obdarzonych wystarczającym potencjałem innowacyjności i wiedzy; uważa, że warunkiem wstępnym potencjału innowacyjnego w UE jest darmowy lub tani dostęp do łączy szerokopasmowych, który ułatwia przedsiębiorczość oparta na wiedzy; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki mające na celu propagowanie wymiany wiedzy pomiędzy uczelniami i innymi publicznymi ośrodkami badawczymi a przemysłem;
11. wzywa państwa członkowskie do rozważenia i wprowadzenia zachęt podatkowych, które zachęcą przedsiębiorstwa do ponoszenia nakładów na badania, rozwój i innowacje, przeprowadzając, jeśli zajdzie taka potrzeba, strukturalny przegląd istniejących mechanizmów i zachęt;
12. wzywa państwa członkowskie do pilnej współpracy nad zakończeniem tworzenia rynku wewnętrznego i do dążenia do osiągnięcia porozumienia politycznego w sprawie środków ustawodawczych i środków o innym charakterze w obszarach, gdzie wciąż istnieją przeszkody hamujące swobody przepływu towarów, usług, kapitału i pracowników, pozbawiające przedsiębiorstwa możliwości kapitalizacji ich inwestycji w innowacje;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

13. uważa, że usuwanie przeszkód w swobodnym przepływie czynników produkcji i towarów na rynku wewnętrznym jest niezbędne, ponieważ może ono pomóc w zapewnieniu łatwiejszego dostępu do kapitału podwyższonego ryzyka, zwiększenia mobilności badaczy oraz przepływu towarów i usług opartych na nowatorskich technologiach, a także płynniejszego przekazywania wiedzy, co przyczynia się do tworzenia rzeczywistej europejskiej przestrzeni dla innowacyjności; jest zdania, że użyteczne rozwiązania innowacyjne charakterystyczne dla branży usługowej powinny być szerzej brane pod uwagę i uważa, że systematyczna likwidacja barier w swobodnym przepływie towarów, usług i kapitału, swoboda przedsiębiorczości oraz swobodny przepływ osób, w tym pracowników, pobudzi innowacyjność;
14. odnotowuje pozytywne efekty istnienia Europejskich Platform Technologicznych (EPT) oraz udziału klastrów EUREKA w tych platformach, zwracając się do państw członkowskich o ich wspieranie oraz zachęca do tworzenia innych sieci EPT; ocenia także pozytywnie przygotowania dotyczące Wspólnych Inicjatyw Technologicznych w kluczowych domenach europejskiej innowacyjności, takich jak proponowany program Eurostars, które przyjmą formę partnerstwa publiczno-prywatnego;
15. zwraca się do państw członkowskich z apelem, by wytypowały (z uwzględnieniem hierarchii ważności) najbardziej innowacyjne dla nich dziedziny, zarówno z zakresu badań stosowanych oraz technologii, jak i działań nietechnologicznych, w tym takich jak np. teoria zarządzania lub organizacja biurokratyczna i do wspierania, oprócz własnych priorytetów, priorytetów określonych przez EPT w dziedzinie innowacji;
16. wzywa Komisję do promowania wymiany najlepszych praktyk oraz do promowania identyfikacji i wymiany wniosków wynikających ze złych praktyk, w szczególności celem promowania lepszego stanowienia prawa w zakresie wspólnych inicjatyw technologicznych w oparciu o wyspecjalizowane partnerstwa publiczno-prywatne, co pobudziłoby rozwój innowacyjności również w mniej rozwiniętych regionach UE;
17. zwraca uwagę Komisji i państw członkowskich na fakt, że jeśli utworzony zostanie Europejski Instytut Technologii (EIT), to powinien on mieć ambicję inwestowania w powiązanie ośrodków wiedzy z przedsiębiorstwami poprzez koncentrowanie się na innowacjach, a oprócz pełnienia roli koordynacyjnej w ramach trójkąta wiedzy, powinien też pomóc pobudzić konkurencję w innowacyjnych dziedzinach, aby w ten sposób znacząco przyczynić się do wykorzystania europejskiego potencjału innowacyjnego w praktyce;
18. odnotowuje powołanie Europejskiej Rady Badawczej i apeluje, aby ważnym kryterium selekcji tematyki badawczej była innowacyjność i możliwość praktycznego wdrożenia podejmowanych projektów;
19. podkreśla, że uważa uwypuklony w strategii lizbońskiej cel, jakim jest przeznaczanie 3 % PKB na wydatki związane z badaniami i rozwojem, za minimum;
20. rozumie, że niepewność związana z badaniami i rozwojem zmniejsza gotowość rynków finansowych do inwestowania w projekty w tej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka, stosowanego w przypadku inwestycji w przedstawiające wysokie ryzyko projekty w dziedzinie badań i rozwoju, a polegającego na udzielaniu pożyczek i gwarancji;
21. odnotowuje CIP przewidujący adekwatne instrumenty finansowe oraz ww. komunikat Komisji w sprawie finansowania rozwoju wskazujący konkretne działania dla zwiększenia inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka;
22. podkreśla, że zasadnicze znaczenie w podnoszeniu poziomu badań i rozwoju oraz w rozwijaniu nowych technologii i wprowadzaniu na rynek innowacyjnych rozwiązań ma dostęp MŚP, mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorców do środków; podkreśla w związku z tym, że należy wspierać zarówno finansowanie we wczesnym stadium, jak i stałe finansowanie przez wystarczająco długi okres; podkreśla jednak, że obecny system funduszy kapitału podwyższonego ryzyka nie zaspokaja potrzeb grupy docelowej w zakresie finansowania, w szczególności w dziedzinie innowacji nietechnologicznych; wzywa państwa członkowskie do wykorzystywania funduszy publicznych, w tym funduszy strukturalnych, aby rozpocząć tworzenie funduszy kapitału podwyższonego ryzyka w formie partnerstw publiczno-prywatnych w regionach i dziedzinach posiadających potencjał innowacyjny i dobrą bazę naukową; zwraca się ponadto do Komisji, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) o określenie odpowiednich sposobów finansowania poprzez przystosowanie kapitału podwyższonego ryzyka lub stworzenie, w razie konieczności, nowatorskich instrumentów finansowych;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

23. wzywa państwa członkowskie i społeczności lokalne i regionalne do przyjęcia innowacji ekologicznych, w ramach CIP, a także zwraca uwagę na możliwość wykorzystania pomocy finansowej dla MŚP, takich jak program JEREMIE; zachęca Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne do wykorzystywania odnawialnych źródeł wsparcia finansowego na proinnowacyjne badania, takich jak system bonów na innowacje (innovation voucher system); zachęca podmioty odpowiedzialne na szczeblu regionalnym, aby z funduszy strukturalnych finansowały również eksperymentalne, a więc ryzykowne środki;
24. wzywa podmioty odpowiedzialne na szczeblu regionalnym i lokalnym do zapewnienia sprzyjających warunków oraz do uczynienia ze wspierania innowacji istotnego punktu programów operacyjnych oraz do przeznaczenia znaczącej części środków z funduszy strukturalnych na inwestycje w dziedzinie nauki, innowacji i doskonalenia zawodowego, co obok innych korzyści zwiększy zatrudnienie, tworzenie miejsc pracy oraz będzie przeciwdziałać tendencjom odpływu pracowników i wyludniania się obszarów; wzywa państwa członkowskie do wsparcia tych wysiłków poprzez inwestycje publiczne w placówki szkolnictwa wyższego w celu promowania talentów;
25. zwraca się do Komisji z prośbą o dokonanie oceny wyników uzyskanych w ramach analizy aspektów jakościowych, ilościowych i finansowych projektów i działań w taki sposób, aby w przyszłości poprawić skuteczność podobnych działań;
26. oczekuje, że większa konkurencja powodowana przez rynek wewnętrzny skłoni przedsiębiorstwa do zwiększania środków przeznaczanych na badania i innowacyjność; wzywa przedsiębiorstwa do reinwestowania części zysków w badania i rozwój technologiczny;
27. jest zdania, że eko-innowacje odgrywają ważną rolę w ulepszaniu racjonalizacji zużycia energii, rozwoju czystych i bezpiecznych dostaw energii (w tym odnawialnych źródeł energii i czystej energii opartej na paliwach kopalnych), a także w poprawie konkurencyjnej pozycji UE; w związku z tym jest zdania, że eko-innowacje muszą zyskać większe znaczenie w polityce innowacyjnej UE i w polityce poszczególnych krajów oraz że UE powinna wprowadzić w praktyce zasadę „top runner”;
28. zauważa, że miasta mogą odgrywać ważną rolę w przygotowaniu strategii innowacji dla całego regionu a w stosownych przypadkach mogą przejąć inicjatywę w zakresie szczególnie obiecujących projektów, np. wykorzystania potencjału termo-modernizacyjnego i ko-generacyjnego, lub podjąć inne działania, takie jak rozwijanie parków naukowych i technologicznych;
29. zwraca szczególną uwagę na trudności słabiej rozwiniętych regionów w pozyskiwaniu prywatnego kapitału inwestycyjnego oraz wzywa państwa członkowskie i podmioty lokalne oraz regionalne do korzystania w większym stopniu z pożyczek EBI oraz do wspierania i wzmocnienia partnerstw publiczno-prywatnych w obszarze działań innowacyjnych, dbając w sposób szczególny o stosowanie najlepszych praktyk i dobre wykorzystanie środków publicznych;
30. podkreśla konieczność wzmocnienia roli przedsiębiorstwa w działalności innowacyjnej, jako podmiotu i głównej siły napędowej innowacji, a nie tylko odbiorcy innowacyjnych procesów i mechanizmów;
31. odnotowuje inicjatywę „Europe INNOVA”, która zakłada bardziej aktywne podejście do tworzenia i wspierania innowacyjnych przedsiębiorstw w sektorze usług;
32. wzywa Komisję, aby zachęcała do wykorzystywania zreformowanych sieci „EuroInfoCentres” i Centrów Przekazu Informacji w celu zapewnienia kompleksowych usług na poziomie regionalnym dla wszystkich uczestników procesu innowacji, a szczególnie indywidualnych innowatorów i małych innowacyjnych przedsiębiorstw; zachęca organizacje branżowe i pośredniczące, takie jak izby handlowe i inne ośrodki informacji do stworzenia, wspólnie z EuroInfoCentres i Centrami Przekazu Informacji punktów kompleksowej informacji; wzywa ponadto Komisję do wspierania roli, jaką organizacje pośredniczące reprezentujące MSP odgrywają jako twórcy innowacji i doradcy, poprzez zaoferowanie wsparcia mechanizmom doradczym;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

33. wzywa państwa członkowskie do dalszych wysiłków na rzecz zmniejszenia różnic między regionami, które utrudniają tworzenie europejskiej przestrzeni naukowo-technologicznej;
34. uważa, że zamówienia publiczne odgrywają strategiczną rolę w promowaniu innowacyjnych produktów i usług, pod warunkiem że są ukierunkowane na tworzenie bardziej wydajnych i skutecznych produktów oraz świadczenie racjonalnie zorganizowanych usług, zapewniających lepszy stosunek jakości do ceny; zwraca się do państw członkowskich, władz regionalnych i lokalnych o to, aby przy wyborze najlepszych ofert uwzględniały ich faktyczne nowatorstwo;
35. z zadowoleniem przyjmuje zamiar opublikowania przez Komisję wytycznych dotyczących jak najskuteczniejszego wykorzystania skonsolidowanych ram prawnych w zamówieniach publicznych, które nie tylko sprzyjają konkurencyjności, ale również wprowadzają bardziej elastyczne zasady, przyczyniając się w ten sposób do przyjmowania innowacyjnych rozwiązań i rozwoju kreatywności;
36. wzywa Radę i Komisję do poprawy standardów prawnych związanych z aspektem ekonomicznym badań i innowacji w celu zapewnienia lepszej ochrony przy rozpowszechnianiu procesów, technik i odkryć w kontekście międzynarodowej otwartości;
37. zauważa, że innowacyjność usług odgrywa istotną rolę w gospodarce i że ochrona własności intelektualnej w zakresie usług jest w Europie często ograniczona do tajemnicy handlowej; jest zdania, że dla mniejszych przedsiębiorstw negocjowanie i wdrażanie umów o poufności jest trudne i kosztowne oraz że może to utrudniać wspólne przedsięwzięcia i pozyskiwanie finansowania;
38. podkreśla, że wysiłki powinny koncentrować się na łatwiejszym wykorzystywaniu wyników badań naukowych w produktach nadających się do wprowadzenia do obrotu, zwłaszcza przez MŚP (dokładając jednocześnie starań, aby nie zdławić podstawowych badań naukowych) i uważa, że potrzebne jest bardziej kompleksowe podejście, uwzględniające zarówno ściślejszą współpracę sektora badawczego z sektorem przedsiębiorczości, jak i interesy konsumentów, społeczeństwa obywatelskiego i środowiska naturalnego, a także biorące pod uwagę wszystkie podmioty lokalne (publiczne i prywatne); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja planuje przyjąć komunikat w sprawie promowania przekazywania wiedzy między uczelniami i innymi publicznymi organizacjami badawczymi a przemysłem;
39. oświadcza, że rozsądna i solidna ochrona praw autorskich i systemy patentowe to sprawa kluczowa dla budowy gospodarki i społeczeństwa opartych na innowacyjnej wiedzy; wzywa Komisję i EFI do przeanalizowania możliwości zapewnienia małym przedsiębiorstwom odpowiedniego wsparcia finansowego dla ich wniosków patentowych;
40. zwraca się do Komisji, by we współpracy z krajami członkowskimi przygotowała sposoby alternatywne i komplementarne względem środków ochrony prawnej przewidzianych w prawie patentowym, mające chronić twórców i pojawiające się modele twórcze przed szantażem i naruszeniami prawa;
41. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję niedawne inicjatywy w zakresie otwartego dostępu, mające na celu lepsze rozpowszechnianie wiedzy naukowej;
42. zwraca się do Komisji i krajów członkowskich, by jednolite wymogi określające zasady patentowości zostały dostosowane do warunków poszczególnych branż;
43. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby w ramach nowego patentu wspólnotowego zaproponowały sposób eliminacji patentów na trywialne rozwiązania i tzw. „patentów uśpionych”;
44. wzywa Komisję, by we współpracy z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi przyspieszyła tempo europejskiej normalizacji i doprowadziła do skutecznego stosowania standardów, które już istnieją;
45. jest przekonany, że szybsze opracowywanie interoperacyjnych norm europejskich pomoże wspierać rozwój wiodących rynków, szczególnie w dziedzinie usług i zaawansowanych technologii, a także pomoże doprowadzić do ich stosowania na całym świecie, przez co przedsiębiorstwa europejskie mogą zyskać przewagę nad pozostałymi podmiotami na arenie światowej;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

46. wzywa państwa członkowskie do promowania metody uzyskania konsensusu odnośnie standardów europejskich, mając na uwadze, iż szybkość tego działania jest kluczowym zagadnieniem dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego UE, dla handlu transgranicznego, a w konsekwencji — dla zwrotu nakładów na prace badawczo-rozwojowe;
47. wzywa Komisję, by wspierała nie tylko przyjmowanie, ale również stosowanie norm europejskich, szczególnie poprzez przybliżanie ich w prosty sposób małym i średnim przedsiębiorstwom; uważa, że podręczniki i instrukcje powinny być dostępne we wszystkich językach urzędowych UE;
48. z zadowoleniem przyjmuje współpracę UE ze światowymi organami regulacyjnymi i oczekuje, że dzięki standaryzacji innowacje techniczne będą szybko i skutecznie wprowadzane na rynek;
49. jest zdania, że fragmentaryzacja standardów w skali światowej nie jest pożądana; zaleca, aby Komisja, państwa członkowskie oraz różne europejskie i międzynarodowe organy zajmujące się ustalaniem standardów rozważyły stosowanie, gdy tylko to możliwe, podejścia polegającego na priorytetowym traktowaniu rozwiązań na skalę międzynarodową przy określaniu nowych standardów;
50. przypomina definicję otwartych standardów przyjętą przez Komisję zgodnie z którą: (i) standard został przyjęty i jest utrzymywany przez organizację o charakterze niezarobkowym, a jego dalszy rozwój odbywa się na podstawie otwartej procedury podejmowania decyzji dostępnej dla wszystkich zainteresowanych stron; (ii) standard został opublikowany, a jego specyfikacja jest dostępna bezpłatnie lub za symboliczną opłatą; (iii) własność intelektualna — tzn. obecność ewentualnych patentów — (części) standardu jest nieodwołalnie i nieodpłatnie udostępniona;
51. zgadza się z Komisją, że polityka klastrów jest ważnym elementem polityki innowacyjnej państw członkowskich i wzywa podmioty odpowiedzialne, szczególnie na szczeblu regionalnym i lokalnym, do wsparcia klastrów oraz ośrodków innowacyjności i ośrodków technologicznych zarówno w miastach, jak i na obszarach wiejskich w taki sposób, aby osiągnąć stan równowagi między poszczególnymi regionami; zachęca państwa członkowskie do promowania na swoich terytoriach tzw. wyspecjalizowanych regionów wiedzy oraz klastrów, a także do współpracy transgranicznej, jak również do promowania współpracy ze specjalistami z krajów trzecich; w związku z tym podkreśla znaczenie utworzenia struktur zarządzania w celu usprawnienia współpracy między różnymi podmiotami w ramach klastrów i wnosi o wykorzystanie koncepcji klastrów również w ramach działalności transgranicznej, korzystając przy tym głównie z doświadczeń regionów europejskich posiadających już ustalone struktury transgraniczne i sieci społeczne, uważa że w tym kontekście można by skonsultować się z klastrami i sieciami EUREKA oraz dokonać ich włączenia;
52. odnotowuje inicjatywę Komitetu Regionów polegającą na połączeniu w sieć regionów tworzących interaktywną platformę wspólnot terytorialnych, mającą na celu porównanie i wymianę doświadczeń w realizacji strategii lizbońskiej;
53. wzywa Komisję do monitorowania procesów innowacyjnych w regionach oraz do opracowania wskaźników innowacyjności wspólnych dla całej UE, które będą lepiej ilustrowały gotowość państw członkowskich i regionów do wprowadzania innowacji;
54. wzywa państwa członkowskie do aktywnego podnoszenia atrakcyjności kariery naukowej, poprzez promowanie istniejących środków motywacyjnych i nagród, takich jak Kartezjusz, Arystoteles i nagrody dla młodych naukowców, a także oferowanie interesujących warunków pozwalających na przyciągnięcie najzdolniejszych i najbardziej twórczych naukowców do Europy;
55. wzywa Komisję i państwa członkowskie oraz władze regionalne do ustanowienia i propagowania narodowych i europejskich nagród innowacyjnych;
56. uważa, że aby towary i usługi wykorzystujące wyniki badań naukowych cieszyły się większą akceptacją obywateli, konieczne jest podniesienie poziomu zaufania i bezpieczeństwa poprzez odpowiednie instrumenty ochrony konsumentów;
57. podkreśla, że innowacyjność to sposób na poprawę jakości życia obywateli UE, a nie cel sam w sobie; w związku z tym wyraża opinię, że chociaż konkurencja i liberalizacja na rynku towarów i usług przyczyniają się do osiągnięcia tego celu w zakresie innowacyjności, to jednak muszą im towarzyszyć przepisy dotyczące kontroli i ochrony konsumentów, jeżeli uzasadnia to interes publiczny;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

58. uważa, że środkiem innowacyjnym muszą towarzyszyć lepsze kampanie informacyjne i podkreśla potrzebę dzielenia się informacjami otrzymanymi z zakończonych projektów; jednocześnie zaleca wyciągnięcie wniosków z niewłaściwych procedur zastosowanych w projektach zakończonych niepowodzeniem oraz ostrzeżenie innych regionów UE przed popełnieniem podobnych błędów;
59. wzywa Komisję, państwa członkowskie, władze regionalne i lokalne do zagwarantowania powszechnego dostępu do pracy w oparciu o ICT, aby generalnie ułatwić naukę i pracę przez Internet;
60. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0213

Walka z przestępczością zorganizowaną

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie opracowania strategicznej koncepcji walki z przestępczością zorganizowaną (2006/2094(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady przedstawiony przez Billa Newtona Dunna, w imieniu grupy ALDE w sprawie opracowania strategicznej koncepcji walki z przestępczością zorganizowaną (B6-0073/2006),
 - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego: „Opracowanie strategicznej koncepcji dotyczącej zwalczania przestępczości zorganizowanej” (COM(2005)0232),
 - uwzględniając art. 114 ust. 3 i art. 90 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0152/2007),
- A. mając na uwadze postęp we współpracy policyjnej i sądowej w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, który dokonał się od momentu jej rozpoczęcia 30 lat temu,
- B. mając na uwadze w szczególności znaczący postęp w dziedzinie współpracy organów ścigania i organów sądowych (jak wynika to z rocznych sprawozdań państw członkowskich, Europolu, Eurojustu oraz Grupy Roboczej ds. Współpracy Celnej (CCWG) za 2005 r., która pozostaje podstawą wszelkich efektywnych polityk na szczeblu europejskim w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną,
- C. mając na uwadze, że wysiłki, które miały doprowadzić do zwiększenia wymiany informacji oraz intensyfikacji działań w zakresie szkoleń ukierunkowanych na pracujące wspólnie służby przyniosły rezultaty, przyczyniając się do likwidacji braku wzajemnego zaufania, który był kluczowym, powracającym problemem związanym ze współpracą w tej dziedzinie,
- D. mając na uwadze, że wszystkie instytucje i agencje UE zaangażowane w walkę z przestępczością zorganizowaną powinny w pełni respektować wolności obywatelskie i podstawowe prawa człowieka obywateli UE oraz państw trzecich, w tym najwyższe standardy ochrony danych,
- E. mając na uwadze, że postęp w walce z przestępczością zorganizowaną nie jest obecnie możliwy bez radykalnej zmiany podejścia, która pozwoliłaby jednocześnie zlikwidować coraz bardziej złożone ograniczenia wewnętrzne i zmierzyć się z wyzwaniem, jakim są wyjątkowo szybko rosnące ograniczenia zewnętrzne,